

PIAȚA DE ASIGURĂRI

CUPRINS

PAG.

Capitolul i. Piața de asigurări- concepte generale.....	1
Ii.1. Definiția pieței de asigurări.....	1
Ii.2. Elementele pieței de asigurare.....	2
Ii.3. Caracteristicile pieței de asigurare.....	3
Capitolul ii. Piața europeană a asigurărilor.....	6
Ii.1. Prezentare generală.....	6
Ii.2. Principalele piețe din europa.....	12
ii.2.1. Piața lloyd's.....	13
ii.2.2. Piața londrei.....	17
Ii.3. Piața asigurărilor din europa centrală și de est..	19
Ii.4. Piața asigurărilor din românia.....	20
BIBLIOGRAFIE.....	25

CAPITOLUL I PIAȚA DE ASIGURĂRI – CONCEPTE GENERALE

I.1. DEFINIȚIA PIETEII DE ASIGURĂRI

Piața de asigurare reprezintă un cadru în care se desfășoară operațiuni de asigurare numai pe baze contractuale. Aici se întâlnesc cererea de asigurare , venind din partea persoanelor fizice și juridice care doresc să încheie diferite tipuri de asigurări și oferta de asigurare, ce vine din partea persoanelor juridice și anume organizații, societăți specializate, care sunt autorizate să funcționeze în domeniul asigurărilor și să desfășoare o astfel de activitate, bineînțeles, sub raport financiar. Denumirea de piață este valabilă atât pentru țările în care funcționează mai multe organizații de asigurare, fiind o piață concurențială, dar și pentru țările unde există doar o astfel de organizație, existând o singură ofertă de asigurare.

O astfel de piață, aparent neconcurențială, prezintă și câteva elemente de concurență, în sensul că singura organizație de asigurare are menirea de a convinge persoanele fizice și juridice asigurabile să accepte condițiile oferite de aceasta și aducând în acest fel cererea de asigurare la dimensiunea ofertei. În acest caz, persoanele fizice și juridice asigurabile pot alege între a accepta oferta de asigurare ce există pe piață și care este unică sau între a o refuza, căutând alte alternative.

De exemplu, persoanele care doresc o asigurare de viață, conferindu-le și protecție de asigurare, cum ar fi securitate în caz de deces, accident și altele, dar și fructificarea economiilor, aleg ca alternativă depunerea disponibilităților bănești la casa de economii. Această alternativă este aleasă, în condițiile în care sumele ce sunt încasate de asigurat la o asigurare mixtă de viață, la expirarea termenului de asigurare, sunt mai mici decât sumele încasate de la casa de economii, atunci când sumele depuse la casa de economii sunt egale cu totalul primelor plătite la societăților de asigurare. Organizația de asigurare acoperă și riscul de deces al asiguratului, pe perioada de valabilitate a contractului, pentru care se percepe o primă de asigurare specializată, nefiind vorba că fructifică mai slab economiile populației decât casa de economii.

Unitățile economice și gospodăriile populației, care doresc protecția bunurilor, aleg opțiunea autoasigurării, cu limitele sale.

I.2. ELEMENTELE PIEȚEI DE ASIGURĂRI

Cu privire la piața de asigurări trebuie să precizăm dimensiunea acesteia, ce are ca element hotărâtor cererea de asigurare. Aceasta este determinată de puterea economică a persoanelor fizice și juridice asigurabile, pe de o parte, și de convingerea acestora de utilitatea asigurării oferite de organizațiile specializate.

Cererea de asigurare constă în contracte de asigurare, după ce aceasta s-a confruntat cu oferta. Însă sunt persoane care solicitând oferte din partea organizațiilor de asigurare, nu încheie contracte cu aceștia, fie pentru că nu găsesc conveniența sperată, fie deoarece condițiile solicitanților nu sunt acceptate de către ofertanți.

Astfel, mărimea pieței de asigurare depinde de mai mulți indicatori, cum ar fi: numărul contractelor încheiate în perioada de referință, numărul polițelor active, valoarea

anuală a primelor de asigurare, cuantumul sumelor asigurate în perioada de referință și valoarea totală a angajamentelor asumate de societățile de asigurare la un moment dat.

Cererea de asigurare de persoane, bunuri și răspundere civilă vin din partea persoanelor fizice doritoare de încheierea unor contracte de asigurare pentru protecția lor și a familiilor lor, dar și din partea persoanelor juridice (unități economice care doresc să ofere securitatea angajaților în caz de accidente sau boli profesionale). Cererea asigurării de bunuri și răspundere civilă vine din partea persoanelor juridice (întreprinderi de tot felul, instituții publice, organizații fără scop lucrativ etc), interesate în protejarea activelor de care dispun împotriva pericolelor care le amenință și a răspunderilor civile legale față de terți.

Oferta de asigurare vine din partea societăților comerciale de asigurare, cu capital privat, de stat sau mixt, din partea organizațiilor mutuale de asigurare și de tontine.

Societățile comerciale de asigurare, fie cu capital privat, de stat sau mixt, urmăresc obținerea de profit și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele trebuie să respecte avizele și normele organului de stat însărcinat cu supravegherea asigurărilor.

Organizațiile de asigurare de tip mutual nu urmăresc obținerea de profit, ci întraajutorarea membrilor lor, și se desfășoară pe baza principiului mutualității. Fiecare membru are calitatea de asigurat și asigurător. Ca asigurat fiecare membru al grupului participă la formarea fondului comun de asigurare, cu contribuția ce i-a fost stabilită. Cu acest fond sunt acoperite daunele suferite la asigurările de bunuri și răspundere civilă și sunt plătite sumele asigurate la asigurările de persoane.

Tontinele, după numele bancherului italian Lorenzo Tonti din secolul al XVII lea, sunt asociații constituite pe o perioadă determinată de timp, în care membrii contribuie la fondul comun cu o cotizație anuală, care variază în funcție de vârstă. După ce termenul expiră, sumele constituite din cotizații pe parcursul perioadei determinate se împart între membrii supraviețuitori. Asociații asemănătoare se organizează și pentru cazurile de deces.

Legătura dintre asigurat și asigurători se realizează direct prin personalul de specialitate al societăților comerciale de asigurări, apoi se realizează prin intermediul membrilor organizațiilor de asigurare mutuală sau prin agenții intermediari(brokeri).

I.3. CARACTERISTICILE PIETEI DE ASIGURARE

Din anul 1991, în România societățile de asigurare, societățile de asigurare și reasigurare și societățile de reasigurare vor desfășura activitatea de asigurări, dar sunt și societăți de intermediere care negociază și încheie contracte de asigurare și reasigurare sau prestează alte servicii de specialitate pentru societățile menționate mai sus.

Aceste societăți pot avea capital de stat, privat sau mixt, iar persoanele juridice străine ce vor să constituie în România societăți de asigurare cu capital integral străin, nu pot face acest lucru, decât în asociere cu persoanele juridice sau fizice de origine română. Aceștia pot înființa doar reprezentatii în țara noastră.

Este important de precizat ce fel de piață de asigurări există în România: perfectă sau imperfectă.

Caracteristicile pieței perfecte sunt omogenitatea produsului, transparența și atomizarea pieței, libertatea de intrare-ieșire a participanților pe (și de pe) piață și descentralizarea deciziilor.

Omogenitatea produsului

Pe piața asigurărilor se comercializează mai multe tipuri de produse sau servicii, și anume asigurări împotriva diferitelor riscuri. Însă un anumit produs(o asigurare) nu poate fi înlocuit cu alt produs(o altă asigurare). De exemplu, produsul "asigurarea automobilelor împotriva riscului de avarii(autocasco)" nu poate fi înlocuit cu produsul "asigurarea de răspundere civila auto"și cu atât mai puțin cu "asigurarea bunurilor gospodărești" ori cu "asigurarea de viață".

Concurența pe piața asigurărilor constă între societăți comerciale de asigurare cu același profil care "vând" același tip de produs, adică încheie asigurări împotriva aceluiși risc.

Din 1991, potrivit legii, sunt zece categorii de societăți de asigurare pe care societățile de asigurări le pot practica în țara noastră și anume: de viață, de persoane, altele decât cele de viață, de autovehicule, maritime și de transport, de aviație, de incendiu și alte pagube la bunuri, de răspundere civilă, de credite și garanții, de pierderi financiare din riscuri asociate, agricole.

Transparența pieței

Persoanele fizice și juridice, nefamiliarizate cu problemele asigurărilor, nu conștientizează avantajele ce le oferă un contract de asigurare, ce raport există între prima datorată și indemnizația obținabilă în caz de sinistru. Atunci aceste persoane văd cota de primă pentru bunul sau persoana ce se dorește a fi asigurată, nu sunt convingși de avantajele date de contractul de asigurare. Ei trebuie să se adreseze unui agent de vânzare, în vederea luării unei decizii, de la care obține mai multe informații.

Atomizarea pieței

Pentru ca o piață să fie atomizată, ea trebuie să reunească un număr mare de ofertanți și de solicitanți, astfel încât între aceștia să nu aibă loc nici o influență de o manieră sensibilă pentru funcționarea pieței.

Libertatea de intrare-ieșire a participanților pe (și de pe) piață

Piața este locul unde poate să vină oricine dorește să vândă sau să cumpere ceva și să rămână acolo atâta timp cât are interes să o facă. Piața asigurărilor nu este o piață închisă, ci una în continuă mișcare, datorită creșterii sau scăderii numărului organizațiilor de asigurare, și este supravegheată de autoritățile publice, mai precis de un organ specializat ce funcționează pe lângă Ministerul Finanțelor, Ministerul Industriei și/sau Comerțului ori pe lângă altă instituție a administrației centrale de stat.

În țara noastră, piața asigurărilor este supravegheată de un oficiu, care funcționează în cadrul Ministerului Finanțelor. Acest oficiu îndeplinește atribuțiile și drepturile ce i-au fost stabilite de Guvern cu privire la constituirea societăților comerciale de asigurări, vărsarea capitalului subscris de acestea, asigurările obligatorii, tarifele de prime la asigurările de viață, situația financiară a societăților de asigurare, fondul de protejare a asiguraților, etc.

Descentralizarea deciziilor

Fiecare organizație de asigurare ia decizii în limitele capacității sale financiare. La luarea deciziilor care produc efecte asupra terților, organizațiile de asigurare sunt obligate să țină seama și de prevederile legale în materie, pentru a nu-și prejudicia nici interesele proprii și nici pe cele ale terților.

Astfel, de exemplu, când se constituie o societate de asigurare, de asigurare-reasigurare ori de reasigurare, capitalul scris trebuie să fie minim 2500RON, iar atunci când se constituie o agenție de intermediere, capitalul scris trebuie să fie cel puțin 150RON. Iar capitalul scris vărsat trebuie să fie mai mare de 50% decât cel scris. La acestea se mai adaugă și alte prevederi ce trebuie respectate.

În concluzie, deciziile organizațiilor de asigurare sunt descentralizate, deoarece trebuie să țină cont de prevederile legale în materie și avizele organului de supraveghere. Dacă nu sunt respectate, deciziile sunt anulate sau suspendate provizoriu de adunările generale sau de consiliile de administrație ale societăților comerciale, la cererea Oficiului de Supraveghere.

CAPITOLUL II. PIAȚA EUROPEANĂ A ASIGURĂRILOR

II.1. PREZENTARE GENERALĂ

Dacă ne raportăm la nivel internațional piața asigurărilor se caracterizează printr-un grad ridicat de eterogenitate ca urmare a diversității evenimentelor cauzatoare de pagube și a activităților pe care le poate afecta. Ca urmare a acestui fapt, practic, nu se poate delimita o singură piață a asigurărilor și reasigurărilor, fiecare dintre ele fiind caracterizate prin preponderența anumitor categorii de asigurări, existența anumitor societăți de asigurări și reasigurări, norme și reglementări specifice, acoperiri mai mari sau excluderi mai extinse.

La nivel european se poate preciza că lumea asigurărilor a cunoscut o evoluție de ansamblu, cu anumite caracteristici comune, dar și cu apreciable diferențieri de la o țară la alta.

Trebuie precizat în primul rând că Europa este locul de apariție a asigurărilor moderne și rămâne o piață esențială la nivel mondial, cu o creștere rapidă mai ales în ramurile asigurărilor de viață și de economisire, dar ocupând locul doi după Statele Unite.

Asistăm, în prezent, la un proces de maturizare a pieței unice europene a asigurărilor, cu realizări, dar și cu dificultățile sale, încă nedepășite.

Dezvoltarea unei piețe europene unice a asigurărilor a fost un proces gradual ce a durat mai mulți ani. Directivele Uniunii Europene referitoare la asigurări reprezintă

principiile general acceptate la nivelul Comunității Europene cu scopul de a uniformiza normele de asigurări și de a facilita comerțul internațional, referindu-se în primul rând la activitatea de asigurare, dar și la cea de reasigurare.

În prezent nu există cu adevărat o piață paneuropeană omogenă a asigurărilor, deși Franța, Germania și Anglia continuă să dețină acest sector atât din punct de vedere al numărului de companii de asigurare, cât și al veniturilor obținute din prime de asigurare. Nu se poate vorbi de o uniformizare a cadrului legislativ la nivelul Uniunii Europene, deoarece țările membre, cât și cele care aderă își mențin unele legi cu caracter național, care depind de cultura și de piețele financiare ale țării respective.

Piața paneuropeană respectă principiile de bază ale Tratatului de la Roma, și anume libera circulație a oamenilor, bunurilor, a serviciilor și a capitalului între statele membre.

Pentru constituirea unei piețe unice a asigurărilor, în Uniunea Europeană, o serie de directive au fost promulgate în decursul a 35 de ani, cumulând cu introducerea pașaportului unic european în sectorul de asigurări. Aplicarea acestor măsuri s-a extins prin acordul încheiat cu țările ce formează Zona Economică Europeană, și asupra Islandei, Liechtenstein-ului și Norvegiei, deoarece normele stipulate în acord includ toate directivele pe care se bazează piața europeană a asigurărilor.

Deoarece Elveția s-a retras din acordul cu Zona Economică Europeană, ea a semnat un acord cu Uniunea Europeană pe 1 ianuarie 1994 în ceea ce privește asigurarea de proprietate. Acest acord le garantează companiilor de asigurări non-viață din U.E. și Elveția dreptul reciproc de a-și crea reciproc filiale sau agenții una pe teritoriul celeilalte în condiții identice celor care, înainte de 1 iulie 1994, au fost aplicate între țările membre ale U.E. în concordanță cu Prima Directivă Europeană referitoare la asigurările non-viață.

În ceea ce privește teritoriile Europei mai mici, Gibraltar face parte din Uniunea Europeană în virtutea Tratatului de la Roma, deci directivele în domeniul asigurărilor se vor aplica pe teritoriul său. Insula Man, Guernsey și Jersey nu fac parte din piața unică europeană a asigurărilor. Directivele referitoare la asigurări nu se aplică, iar companiile de asigurări care doresc să opereze în aceste zone vor necesita obținerea unei autorizații de la instituțiile locale corespunzătoare.

Construcția pieței unice a asigurărilor a fost realizată în trei etape, de la începutul anilor 1970. Primul set de directive avea în vedere dreptul de stabilire în asigurările non-viață (1973) și de viață (1979). Cea de-a doua generație de directive a avut în vedere realizarea condițiilor pentru libertatea prestărilor de servicii în asigurările non-viață (1988) și în cele de viață (1990). Ultimul set de directive s-a referit, în esență, la instituirea unui sistem de licență unică, prin care societățile de asigurare admise de un stat membru, sunt autorizate să opereze atât prin stabilire (agenții și sucursale) cât și prin libera prestare de servicii (activități ocazionale sau temporare) în întregul spațiu comunitar. Ele au fost aprobate în 1992 pentru ambele categorii de asigurări și au intrat în vigoare în 1994. Prin aceasta s-a creat asigurărilor un cadru de acțiune european, directivele privitoare la asigurări constituind un exemplu de integrare unic. Nicăieri în lume, nici chiar într-un stat federal, ca Statele Unite, nu există libertatea formulată de stabilire și de prestări de servicii ori un sistem de licență unic, comparabile cu cele realizate la scară europeană.

CEA (Comitetul European de Asigurări) este una dintre prestigioasele instituții cu preocupări în domeniul asigurărilor.

A fost înființat în 1953 și are în prezent 29 de membri, cu sediul la Paris. Scopul înființării acestei instituții este de a reprezenta asigurătorii Europei, și de a promova interesele acestora, prin oferirea unor opinii calificate organizațiilor europene sau internaționale, publice sau private în domeniul asigurărilor sau reasigurărilor, de a facilita schimbul de informații și experiență între piețe, prin elaborarea de studii în interesul societăților de asigurări europene sau pentru a răspunde nevoilor lor.

CEA publică periodic diverse studii și statistici ce au ca scop informarea în acest domeniu în contextul pieții unice europene, în paralel cu fenomenul de globalizare tot mai puternic și mai vizibil în ultimii ani. Astfel se observă anumite schimbări în mai multe direcții:

- Între asigurători, reasigurători și asigurați: marile societăți multinaționale au tendința de a-și ridica pragul autoasigurării și de a transfera riscurile sau o parte a acestora direct reasigurătorilor; alegerea se face tot mai mult pe principiul managementului financiar global.
- Între sectorul de stat și cel privat, dat fiind reducerea ponderii acestuia în domeniul asigurărilor, se deschid noi perspective pentru sectorul privat;

- Între asigurători și bancheri: așa numita “bancassurance” care capătă o extindere tot mai mare, astfel încât nu peste mult timp vom vedea că, fără a folosi banca ca și canal de distribuție a produselor de asigurări, nici una din cele 2 tipuri de instituții nu va mai putea supraviețui;

Evident, de maximă importanță în actualul și, sigur, în viitorul deceniu, globalizarea serviciilor financiare va continua să marcheze întreaga evoluție a domeniului asigurărilor și reasigurărilor.

În Europa, piața unică a asigurărilor acoperă 27 țări ce formează Zona Economică Europeană (European Economic Area). O dată cu creșterea economică, asigurările au continuat să se dezvolte în 1997 cu diferențe între asigurările de viață, acestea crescând cu 14,1% și cele non-viață care înregistrează o creștere mai lentă cu 8,8% față de anul 1996. Piața asigurărilor din Uniunea Europeană a înregistrat o creștere de 8,8% în 1997 față de 1996, volumul total al primelor de asigurare reprezentând 543,7 mld. ECU mai mult decât creșterea PIB (2,7% în 1997 față de 1996).

În 1998, CEA a afirmat că cele mai mari 3 piețe de asigurări din Europa (Franța, Germania, Marea Britanie) au reprezentat 67,1% din totalul asigurărilor de viață și 64,9% din totalul asigurărilor de non-viață. Alte șapte piețe reprezintă în total 87% din fiecare două categorii de asigurări (Italia, Olanda, Elveția, Spania, Franța, Germania, Marea Britanie). Chiar dacă s-a observat mai mult o creștere a asigurărilor de viață, s-a manifestat un interes și pentru alte categorii de asigurări, avându-se în vedere daunele de catastrofe (riscuri industriale, răspundere și pagubă materială, credit).

Asigurările reprezintă un sector cheie al economiei europene, a cărui influență se simte atât în protecția în fața riscurilor în domeniul economic și social al țărilor membre, în rolul de stimulator al ideii de economisire pe termen mediu și lung, cât și ca furnizor de fonduri pentru piețele financiare. De altfel, un alt rol indeplinit de asigurare este cel pentru dezvoltarea tehnicilor de management al activelor și de management al riscurilor.

Un exemplu este cel că societățile de asigurări din Uniunea Europeană administrau active în valoare de aproximativ 2,381 mld. ECU în 1996 și aproximativ 2,660 mld. ECU în 1997 reprezentând peste 37% din PIB european. Dintre acestea peste 995 mld. erau obligațiuni (publice sau private) cu diferență de la o piață la alta, 641 mld. ECU erau acțiuni și 466 mld. ECU erau împrumuturi.

Pentru a caracteriza importanța asigurărilor în economie și a analiza rolul acestora se utilizează câțiva indicatori aflați în strânsă interdependență:

- Volumul total al primelor de asigurare (mld. ECU)
- Prime de asigurare/ PIB (%)
- Investiții / PIB (%)
- Prime de asigurări / locuitor (ECU)
- Numărul companiilor de asigurări
- Numărul de angajați ai societăților de asigurări- țările Uniunii Europene (27)

Volumul total al primelor de asigurări încasate este egal cu dimensiunea pieței asigurărilor în mod absolut. Asigurările de viață cresc într-o proporție mai mare de 13% față de asigurările non-viață (care au crescut cu 2%).

Sub acest aspect avem trei grupe de țări:

Prima grupă: Franța, Germania și Marea Britanie dețin împreună 63 % din totalul primelor încasate și 70 % din Uniunea Europeană.

A doua grupă: Italia, Elveția și Spania – dețin 20,5% din volumul de prime încasate de țările membre CEA în 1998, fiecare având ponderi între 6,6% și 3,9%.

A treia grupă: Celelalte țări UE dețin un total de 4 % din volumul primelor încasate.

Penetrarea asigurărilor este egală cu prima de asigurare/PIB și reflectă importanța asigurărilor în activitatea economică a unei țări sau zone geografice.

În anul 1998, piața europeană se împarte în trei grupe:

Prima grupă: Luxemburg - cu 32,4% (datorită dezvoltării și importanței sectorului terțial în economie plus sectorul serviciilor financiare).

A doua grupă: Marea Britanie – 11,7%; Elveția – 11,9%, Franța – 9,9%, Olanda – 9%, Irlanda – 8,6%, Finlanda – 7,7%, Belgia – 6,1%, Germania – 6,4% și Danemarca – 6,3%.

A treia grupă: Suedia – 5,7%, Austria, Portugalia și Spania – 5,4%. În această grupă sunt cuprinse țările cu ponderi cuprinse între 5 și 6 %.

Investițiile societăților de asigurări / PIB - reflectă importanța asigurărilor în economie și arată impactul asigurărilor asupra economiei prin investiții pe termen mediu și lung, efectuate de societățile de asigurări.

În 1997 volumul global al activelor investite și administrate a crescut ajungând la 40,5% din PIB global în cele 25 de țări membre CEA.

În 1997, 10 țări aveau activitate de asigurări de peste 50% dintre care Luxemburg și Finlanda cu peste 75%, Elveția, Marea Britanie, Suedia, Franța, Irlanda și Danemarca între 60% și 75%, Olanda și Cipru între 50% și 60%.

Asigurările de viață sunt mai concentrate în cinci țări europene.

În cadrul asigurărilor non – viață cinci companii domină piața, controlând două treimi din totalul tranzacțiilor.

Industria europeană a asigurărilor a înregistrat rezultate foarte bune în 2006 și este de așteptat ca această tendință să se mențină și în 2007, cu toate ca prețurile de pe piața asigurărilor și reasigurărilor ar putea să mai crească, relevau datele unui raport Standard & Poor's, citat de NewsIn.

"Ratingurile companiilor de pe piața europeană a asigurărilor susțin aceste previziuni optimiste, în condițiile în care 79% dintre companiile monitorizate au primit rating stabil, 16%, și doar 5% au fost notate cu rating negativ. Aceste ratinguri s-ar putea chiar ameliora, în condițiile în care companiile din industria asigurărilor vor demonstra că profitabilitatea afacerilor din 2006 este sustenabilă pe termen lung", a declarat analistul Standard & Poor's Simon Marshall, citat în raportul agenției. Potrivit lui Marshall, factorii care ar putea deteriora ratingul companiilor europene de asigurări ar fi proasta administrare și integrare a achizițiilor de companii, precum și volatilitatea de pe piețele de capital. Aceste previziuni pozitive pentru anul 2007 s-au stabilit și datorită sezonului de uragane din Statele Unite din anul 2005 care a dus la majorarea prețului asigurării riscului de catastrofă.

Cele mai mari ponderi în totalul primelor brute subscrise din asigurările generale sunt deținute de: asigurările de mijloace de transport terestru, altele decât cele feroviare (38,7%), asigurările de răspundere civilă auto (28,9%), asigurările de incendiu și calamități naturale (11,8%) și asigurările de credite (8,4%). "Deși dețin o pondere relativ redusă, respectiv de 3%, s-a constatat că asigurările de daune la proprietăți au înregistrat o dinamică accelerată, primele subscrise în primele trei trimestre pentru această categorie de asigurări reprezentând deja peste 150% din totalul înregistrat la această clasă pe parcursul întregului an 2005".¹

¹ <http://www.wall-street.ro/articol/International/23267/Evolutia-pozitiva-din-2006-a-asigurarilor-europene-va-continua-si-in-2007/pagina-1.html>

Asigurările din țările Uniunii Europene se diferențiază de la o țară la alta în funcție de anumite variabile, precum: procentajul persoanelor ce posedă autoturisme și locuințe, sistemul de pensii și asigurările de sănătate. În unele țări, asigurările de viață au un procentaj mai mare decât asigurările non-viață.

După informațiile oferite de reportul din mai 2005 de pe piața asigurărilor europene se observă că piața Europei de Vest este ajunsă la maturitate, iar piața Europei de Est este într-o continuă creștere, de unde și noii actori intrați pe piață. În anul 2005, piața de asigurări europeană a înregistrat o creștere de 4,5%, ceea ce însumează 978 de miliarde euro.²

Chiar dacă piața asigurărilor din Europa înregistrează rezultate pozitive și este în continuă creștere, este în spatele pieței din Statele Unite unde contribuția la nivelul PIB depășește 10% din PIB. Această situație este și din cauza sistemelor de securitate socială, ce au determinat în Statele Unite existența piețelor de asigurări de viață și sănătate mult mai extinse.

Conform statisticilor realizate de EUROSTAT, rata de angajare s-a majorat între 1995 și 2004 cu 0,5%, dar mai important, numărul persoanelor angajate în asigurări cu vârsta cuprinsă între 50 și 64 de ani a crescut în acest interval cu 27%. Perspectivele sunt, însă excelente. În anul 2004, Europa a reușit să detroneze America de Nord, luând pentru prima dată în istorie locul acesteia drept cea mai mare piață de asigurări din lume. Cu 36,9% din întreaga activitate de asigurări desfășurată la nivel mondial, Europa (aici fiind incluse atât Europa de Vest, cât și cea de Est) a devansat cu 0,9% America de Nord în clasamentul celor mai mari piețe de asigurări, la nivel mondial.³

Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii sunt cei mai mari jucători ai pieței de asigurări din lume, în 2004, Uniunea Europeană deținând 34,4% din totalul primelor subscribe la nivel mondial, iar Statele Unite ale Americii, 33,8% din totalul subscrierilor. În perioada analizată, la nivelul țărilor Uniunii Europene s-a înregistrat un volum total de prime subscribe de peste 896,7 miliarde euro, sectorul asigurărilor de viață generând prime în valoare de peste 529,3 miliarde euro, iar cel al asigurărilor non-viață de 367.6 miliarde euro.

² www.cea.assur.org, Annual Report 2005-2006

³ www.lasig.ro, Ce înseamnă asigurările pentru economia europeană?

II.2 PRINCIPALELE PIETE DIN EUROPA

Cele mai mari piețe din Europa sunt cele din Marea Britanie, și anume piața Lloyd's și piața Londrei.

II.2.1. PIAȚA LLOYD'S

Piața Lloyd's s-a maturizat timp de peste 300 de ani ca bursă, ca o piață a asigurărilor. Astfel, reprezintă o corporație, dar și o piață de asigurări (nu companie de asigurare) cuprinzând o comunitate de subscripitori, fiecare acceptând cereri de asigurare după propriile criterii de subscriere. În cadrul instituției Lloyd's mutualitatea asigurătorilor este cea care asigură derularea operațiunilor, invers ca în cazul societăților tradiționale de asigurare.

Putem vorbi de Lloyd's încă din anul 1688, ca dimensiune internațională. Denumirea provine de la numele proprietarului unei cafenele de la periferia de est a orașului Londra, și anume Edward Lloyds. În această perioadă, la cafeneaua de pe Tower Street se negociau afaceri și se subscriau de către negustorii englezi asigurări maritime. Acest loc a devenit faimos datorită informațiilor corecte și eliminarea nerealităților, cu privire la viteza vântului pe mare, furtuni, naufragii, prețuri ale transportului pe mare, mărfuri disponibile pentru transport, cafeneaua devenind un centru de referință și o piață a asigurărilor maritime.

Dându-și seama de importanța locului, după mutarea în Lombard Street, Nr 16, Edward Lloyds a creat un loc special pentru discuții, a amenajat o tribună unde se făceau diverse anunțuri ce îi priveau pe comercianți și a unei table unde se scriau informații utile despre nave, mărfuri și altele.

În anul 1871, membrii comunității de subscripitori Lloyd's au fost uniți prin "Act of Parliament" într-o corporație cunoscută sub numele de Lloyd's, având ca rol principal conducerea afacerilor pe piața Lloyd's, protecția intereselor membrilor Lloyd's, colectarea, publicarea și difuzarea informațiilor, însă aceasta nu preia răspunderea pentru riscurile asigurate de către membrii săi.

În prezent, piața Lloyd's își are sediul în clădirea Lloyd's din Lime Street, City of London. Dacă inițial această piață a fost destinată asigurărilor maritime, spre sfârșitul secolului al-XIX-lea a început și subscrierea asigurărilor ne-maritime.

Cele mai frecvente asigurări încheiate sunt : asigurările de incendiu, asigurări de răspundere, accidente, furt, avariere, mijloace de transport și mărfuri transportate, în tranzit sau depozitate, animale și altele. A introdus anumite tipuri de asigurări : prima poliță de asigurare a locuințelor împotriva riscului de spargere, prima poliță de asigurări de autovehicule, prima formă de acoperire cuprinzătoare a mărfurilor în tranzit, prima poliță de asigurare de aviație și prima poliță de asigurare a sateliților.

Ca și caracteristici ale acestei piețe putem menționa:

- Aproape două treimi din tranzacțiile încheiate pe piața Lloyd's provin din afara Marii Britanii
- Lloyd's tranzacționează asigurări și reasigurări în peste 100 de țări
- Peste 164 de brokeri autorizați aduc afaceri pieței Lloyd's
- În prezent ,piața Lloyd's are peste 72.000 de clienți din întreaga lume
- 1124 membri individuali și 1017 membri corporative ,grupatți în 62 syndicate, se concentrează pe piața Lloyd's pentru a oferi clienților cele mai bune aranjamente de asigurare la prețuri competitive
- 44 "managing agents" subscriu riscurile propuse de brokeri pentru clienții lor
- 11 consultanți autorizați Lloyd's activează pe piața

Începând din anul 1967 printre membrii Lloyd's au fost acceptate femeile și începând cu anul 1868 au fost acceptați ca membri și persoane din alte țări, nu numai din Marea Britanie, cum fusese până atunci. Membrii sunt organizați în syndicate conduse de agenți de subscriere în domeniul asigurărilor maritime, asigurărilor auto, asigurărilor de aviație, asigurărilor de viață pe termen scurt și al asigurărilor generale.

Membrii Lloyd's sunt cei care aduc capitaluri-suport subscrierii riscurilor la Lloyd's. Din ianuarie 1994 vorbim despre două categorii de membri : membrii individuali, cunoscuți sub termenul de "Names" și membrii corporativi. Membrii individuali erau în număr de 6825 în anul 1998 și sunt persoane fizice care acceptă pe propriul lor cont acoperirea de riscuri asigurate, din anul 1968 pot fi de orice naționalitate dar cu domiciliul în Regatul Unit sau în Commonwealth. Membrii corporativi sunt

persoane juridice care trebuie să depună la Lloyd's fonduri în valoare de 500 000 lire sterline.

Pentru a fi admis ca membru, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

- Vârsta minima de 21 de ani ;
- Avere cel puțin 250 000 lire sterline ;
- Să fie integri ;
- Recomandare din partea a cinci membri subscripitori Lloyd's ;
- Trebuie să ofere un anumit grad de securitate, în funcție de volumul afacerilor ce poate fi tranzacționat
- Să accepte tranzacționarea de asigurări în nume propriu cu răspundere nelimitată ;
- Nu se cer cunoștințe sau experiență în domeniul asigurărilor.

Pe piața Lloyd's operează trei tipuri de agenți, și anume :

- Agenții membrilor, care sunt societăți prestatoare de servicii ce consiliază și gestionează afacerile membrilor subscripitori individuali la Lloyd's ;
- Agenții de subscriere sau agenții coordonatori nu au relații directe cu membrii subscripitori ci cu agenții de membri și consilierii licențiați. Aceștia organizează activitatea sindicatelor, țin evidența contabilă a acestora, remunerează membrii activi ai Lloyd's și publică situații financiare ;
- Agenții Lloyd's oferă informații și asistă agenții membrilor la plata daunelor.

Piața Lloyd's are un sistem de conducere organizat pe trei trepte :

1. Consiliul Lloyd's (Lloyd's Council) este un organism statutar ce include membrii aleși dintre membrii activi și cei externi și persoane fizice numite de Lloyd's și aprobate de Guvernatorul Băncii Angliei. Din 1 ianuarie 1993 Consiliul a acționat într-o structură tripartitală, în urma înființării Lloyd's Regulatory Board și Lloyd's Market Board.
2. Comitetul de piață (Market Board) se ocupă de elaborarea strategiilor și de dezvoltarea afacerilor pe piața Lloyd's, elaborând standarde comune și supraveghind ca plasarea riscurilor să se desfășoare eficient.

3. Comitetul pentru Reglementări (Regulatory Board) are ca sarcină dezvoltarea regulilor și procedurilor pieței, precum și supravegherea acestora.

Principalele tipuri de asigurări ce se tranzacționează pe piața Lloyd's se grupează în patru sub-piețe: asigurări maritime, asigurări non-maritime, asigurări de aviație și asigurări auto.

Asigurări maritime sunt cele mai vechi la Lloyd's, datând de mai mult de 300 ani, de pe timpul cafenelei .Lloyd's este considerată cea mai importantă piață de asigurări maritime, asigurând orice este legat cu activitatea maritimă: platforme petroliere, cargouri, tancuri petroliere, ambarcațiuni, yachturi, cercetări științifice maritime. Circa 20,5% din totalul primelor de pe piața Lloyd's provin din acest segment. Aici se plasează peste 13% din asigurările maritime pe plan internațional.

Asigurările non-maritime presupune oferirea protecției pentru riscuri de: incendiu, calamități, furt, răspundere profesională, riscuri nucleare, asigurări de animale, fraudă pe computer, sechestrări, boală, accidente, asigurări de viață pe termen scurt. Astăzi, această piață este cea mai importantă sub aspectul veniturilor și aduce circa 52% din primele de asigurări ale pieței Lloyd's.

Asigurările de aviație, care au evoluat ca o variantă adaptată a asigurărilor maritime, asigură orice tip de aparat aviatic: avioane, elicoptere, avioane cu reacție, sateliți. Prima poliță de asigurare de viață a fost încheiată, în anul 1911, pentru asigurarea unei aeronave comerciale pentru primul zbor transatlantic. Actual, peste 25% din asigurările de aviație pe plan internațional sunt plasate la Lloyd's.

Asigurările auto acoperă toate tipurile de riscuri auto. Pe această piață se tranzacționează o mare parte a asigurărilor de autovehicole din Anglia(16%).

În afară de cele patru categorii pe asigurări, pe piata Lloyd's se asigură și o mare varietate de riscuri neobișnuite cum ar fi: picioarele fotbalistilor, vocile cântăreților, mâinile pianistilor și nu numai.

Lloyd's este recunoscută pe piață pe care s-au asigurat marile vedete: actori, sportivi, cântăreți. Printre acestea se numără: Gene Kelly, Mye West, Elizabeth Taylor, Frank Sinatra, Edwuard G.Robinson, Richard Burton, Sir Laurence Olive. Cristopher Reeves a fost asigurat pentru suma de 20 milioane de lire sterline pentru filmările făcute

pentru Superman. Actrița sud-africană Kerri Wallace care a participat la promovarea filmului Star Trek a trebuit să-și tundă complet părul pentru că a solicitat o asigurare prin care se acoperea riscul că părul nu îi va crește altfel decât îl avusese înainte.

Lloyd's este de asemenea piața starurilor muzicale. Sunt protejate orice bunuri personale, echipamente muzicale și riscul de anulare a concertelor. În ultimii 15 ani printre cei mai renumiți asigurați ai pieței au fost Eric Clapton, Phil Collins, Dire Straits, Duran Duran, Bob Dylan, Michael Jackson, Bros, Erasure, Genesis, Billy Joel, Status Quo.s.a

Sportivii care au preferat această piață sunt: tenisman-ul Bjorn Borg, boxerul Leon Spinks, fotbalistul Pele, precum și echipe întregi de baschet, hockey.

Imaginația clienților a mers mână în mână cu inovația și deschiderea către inedit a subscriberilor Lloyd's. Iată câteva exemple dintre cele mai neobișnuite riscuri ce s-au asigurat pe aceasta piață:

- o asigurare încheiată de o companie de producție de filme care s-a asigurat că pe durata filmărilor nu va apărea monstrul din Loch Ness;

- un post de radio din Memphis, Tennessee, care a oferit un premiu de 1 milion de dolari celui ce l-ar găsi pe Elvis Presley în viață, s-a asigurat împotriva acestui risc;

- 40 de membri ai "Whiskers Club" din Derbyshire care și-au asigurat bărbile pentru suma de 20 de lire sterline fiecare împotriva riscurilor de incendiu și furt ;

- o companie din Durham, care și-a asigurat modelul Suzanne Mizzi pentru suma de 10 milioane de lire sterline pe o durată de 3 ani. Compania urma să fie compensată în cazul în care Suzanne ar fi suferit o vătămare corporală serioasă care i-ar fi distrus cariera de prezentare a lenjeriei de corp ;

- o companie de impresariat din Verona (Italia) s-a asigurat pentru suma de 1 milion de lire sterline împotriva ploii care ar fi dus la anularea a 42 de spectacole în aer liber.

II.2.2. PIAȚA LONDREI

Piața Londrei este cea mai veche și mai mare piață internațională de asigurări și reasigurări. Aici se tranzacționează asigurări din toată lumea, aproape trei sferturi din

numărul companiilor de asigurări și reasigurări care activează fiind companii străini, printre cele mai mari din lume. Această piață cuprinde :

- subsciptorii Lloyd's
- companii britanice
- companii britanice profesionale de reasigurări
- reasigurători profesioniști din alte țări
- companii generale ce provin din alte țări
- cluburi de protecție și indemnizare pentru maritime(P & I Clubs)
- brokeri de asigurări și reasigurări

Piața londoneză concentrează cea mai mare parte ale asigurărilor provenite de la companiile din SUA, Japonia și pentru o mare parte a companiilor naționale de asigurări din țările în curs de dezvoltare. Pe această piață sunt subscribe toate felurile de asigurări și reasigurări, în toate metodele și formele cunoscute, fiind concentrate cele mai multe tranzacții pentru acoperirea riscului de catastrofă (pentru transporturi maritime, aeriene și pentru bunuri).

Piața londoneză se bucură de un statut privilegiat, dar în același timp și binemeritat. Aici se găsește nucleul pieței asigurărilor pentru riscuri industriale foarte mari . De asemenea aici se întâlnesc cei mai mari reasigurători din lume, pentru a încheia diverse contracte. Datorită crizei prin care a trecut, piața londoneză a pierdut teren în anii '90. Partea de piață atât în marile sectoare industriale cât și în sectorul asigurărilor non-aviațã se situează la momentul actual în intervalul 10-15 %. Totuși poziția puternică atât pe piața asigurărilor maritime, cât și aviatice a fost menținută.

În ciuda acestor dezavantaje, piața londonezăp continuă să prezinte o multitudine de avantaje majore. Dintre punctele forte ale acesteia amintim marea densitate de brokeri și asigurători, infrastructura superdezvoltată, precum și serviciile specializate oferite de piață. Colaborarea din ce în ce mai strânsă între grupul Lloyd's și Asociația Internațională a Subscriitorilor (IUA) urmărește potențarea acestor puncte forte. Introducerea noilor standarde urmărește optimizarea procesului administrativ.

De asemenea, permiterea accesului pe piața londoneză a brokerilor din afara Marii Britanii reprezintă o modalitate în plus de confirmare a faptului că Londra rămâne cea mai largă piață prntru acoperirea riscurilor. Afacerile încheiate pe piața londoneză se

adreasează în special acoperirii unor riscuri foarte mari, complexe și din cele mai neobișnuite . Piața londoneză este locul unde se pot procura asigurări nedisponibile în altă parte. Ceea ce este specific acestei piețe este colaborarea temeinică între actorii de pe piața: brokerii ca agenți ai cererii și syndicatele Lloyd's ca ofertanți.

Cei peste 140 de brokeri și 200 de companii de asigurare constituie nucleul pieței londoneze. Pe lângă aceștia s-a dezvoltat o infrastructură bine pusă la punct de actuari, avocați, contabili, consultanți etc. Per total, piața londoneză oferă locuri de muncă pentru aproximativ 50.000 de persoane. De asemenea un factor esențial îl constituie faptul că Londra este al doilea centru bancar din lume după New York. Colaborarea dintre sectorul bancar și cel al asigurărilor este una stransă, mai ales în contextul noilor alternative de transfer al riscurilor și de finanțare al riscurilor.

II.3. PIAȚA ASIGURĂRILOR DIN EUROPA CENTRALĂ ȘI DE EST

Legislația țărilor din estul Europei și Europei Centrale este în continuă mișcare la fel ca și domeniul asigurărilor și reasigurărilor.

În anul 1997 volumul total al primelor de asigurare încasat de către țările din Europa Centrală și de Est este de 14,5 milioane de dolari. Această sumă a reprezentat 1% din volumul mondial de prime și 1,7% din PIB cumulat, intensitatea medie a asigurărilor fiind de 46,3 dolari/locuitori.

Pe această piață asigurările non-viață au reprezentat 75% din totalul primelor încasate, datorită asigurărilor de autovehicule care totalizează cea mai mare parte a veniturilor din prime. Se observă astfel că pe piața Londrei asigurările de viață au o pondere mai mică decât asigurările non-viață, însă se preconizează o dezvoltare rapidă a acestora.

În 1997 cele mai importante piețe au fost Rusia, Polonia, Cehia și Ungaria, însumând 82% din totalul primelor de asigurare.

O trăsătură a acestei piețe o reprezintă pierderea poziției de lideri a societăților cu capital de stat datorită creșterii competiției prin apariția a unor societăți de asigurare cu capital privat (autohton sau străin). Astfel cele mai multe societăți cu capital de stat s-au

privatizat și datorită faptului că asigurarea de răspundere civilă obligatorie, încheiată inițial numai de aceste societăți, poate fi încheiată și de către societățile private.

Deși criza din 1997 din Rusia a avut efecte pe o perioadă mai îndelungată și inflația afectează negativ dezvoltarea asigurărilor, mai ales a celor de piață se preconizează o evoluție a acesteia.

II.4. PIAȚA ASIGURĂRILOR DIN ROMÂNIA

În ceea ce privește România, odată cu aderarea la Uniunea Europeană de la 1 ianuarie 2007, s-a observat o creștere a pieței asigurărilor, în proporții diferite față de celelalte state membre ale Uniunii. În 2005, piața românească de asigurări a avut o creștere de 18,8%, clasându-se astfel pe locul patru în topul piețelor cu cea mai mare creștere din Europa. Piața asigurărilor din România a avut în 2005 o creștere de 18,8%, fiind devansată la acest capitol doar de trei țări, Liechtenstein (în creștere cu 80,5%), Portugalia (cu 25,7%) și Luxemburg (cu 23,1%). Veniturile obținute de asigurătorii europeni din primele încheiate anul trecut au depășit, potrivit raportului CEA, valoarea de 970 miliarde euro. În România aceste venituri au totalizat 890 milioane euro, valoare care clasează România pe locul 25 în Europa.

Primele trei poziții sunt ocupate de Marea Britanie cu venituri din prime de peste 220 miliarde euro, Franța cu venituri de peste 174 miliarde euro și Germania cu peste 157,8 miliarde.

În privința piețelor de asigurări ale țărilor membre ale Uniunii Europene, creșterea înregistrată anul trecut a fost de 4,6%. Raportul subliniază că piața asigurărilor de viață a cunoscut o creștere de 6,2% anul trecut, la distanță considerabilă de piața asigurărilor generale care a avansat doar cu 1,8%.

Revenind la piața asigurărilor din România, în 2005 companiile au subscris prime brute a căror valoare a depășit 1,23 miliarde euro, pentru acest an fiind estimată o valoare din prime brute subscrise de circa 1,5 miliarde euro.

Conform publicației rusești "The Insurer" , în anul 2006 piața de asigurări din România se clasează pe a opta poziție într-un top întocmit pe baza performanțelor în

asigurări ale statelor CIS (Comunitatea Statelor Independente) și ale Europei Centrale și de Est.

Companiile românești care se regăsesc în Top 100 asigurători de viață sunt ING Asigurări de Viață, pe locul 30, cu o cotă de piață de 38,29%, în 2006, și AIG Life, pe poziția 77, cu o cotă de piață de 12,14%. De asemenea, între primele 100 companii de asigurări generale din statele Europei Centrale și de Est și CIS, România îi are ca reprezentanți pe Allianz-Tiriac, pe locul 25, lider pe piața națională cu o cotă de 22,41%, Omniasig, pe poziția 45, și Asirom, pe locul 49. În a doua jumătate a clasamentului se plasează companiile BCR Asigurări pe locul 59, Asiban, pe 71, Astra-Uniqua pe poziția 86, iar pe locul 100, Unita VIG.⁴

Generali Asigurări a subscris, în perioada ianuarie - septembrie 2007, un volum total de prime brute de 281 milioane de lei, cu 34% mai mult față de aceeași perioadă a anului precedent. Primele brute subscrise la asigurările generale au ajuns la 238,5 milioane de lei, cu circa 30% mai mult decât în aceeași perioadă a anului anterior. Cele mai vândute tipuri de asigurări din portofoliul companiei au fost asigurările auto, urmate de asigurările de clădiri și conținut, precum și de asigurările de viață individuale.

Compania de asigurări Unita a subscris, în primele nouă luni ale anului 2007, 336,9 milioane de lei, înregistrând o creștere cu 83% comparativ cu aceeași perioadă a anului precedent, când primele brute subscrise au totalizat 184,2 milioane de lei. Clasa de răspundere civilă auto a consemnat o creștere de 108% față de perioada de referință din 2006, potrivit reprezentanților Unita, cu prime brute subscrise de 145,4 milioane de lei, în timp ce subscrierile aferente asigurărilor CASCO au înregistrat cea mai semnificativă evoluție, de 138%, până la 143,4 milioane de lei.

BCR Asigurări de Viață a înregistrat, în primele nouă luni ale anului 2007, o valoare a primelor brute subscrise de 60,52 milioane de lei, depășind cu 89,13% perioada similară a anului anterior. Valoarea activelor companiei se ridică la 141,30 milioane de lei, în creștere cu 41% comparativ cu perioada similară a anului precedent. Valoarea profitului brut înregistrat în această perioadă este de 3,7 milioane de lei.

⁴ <http://www.adevarul.ro> Articol „România are a opta piață de asigurări din Europa” din 6 noiembrie 2007

Aviva România a avut de asemenea rezultate foarte bune în primele nouă luni ale anului 2007, grupul consemnând subscrieri de puțin sub 59,13 milioane de lei, în creștere cu 26,88% comparativ cu perioada similară a anului trecut. În ceea ce privește activele, evoluția a fost de 44,11%, valoarea acestora ajungând la peste 180,93 milioane de lei la 30 septembrie 2007.

Piața asigurărilor de credit comercial din România este în creștere și valoarea totală a primelor subscribe de partenerii comerciali a atins 30 milioane euro la începutul anului 2006.

Asigurarea de credit comercial acoperă riscul de neîncasare a creanțelor, respectiv riscul ca un debitor să nu poată sau să nu fie dispus să plătească. Contractele de asigurare de acest tip acoperă în esență furnizorul sau creditorul împotriva pierderilor cauzate de insolvență sau de incapacitatea de plată a unui client.

Prin aceste polițe se asigură și neplata la scadență, iar suma asigurată poate include în principal, taxe (cum este taxa pe valoarea adăugată - TVA), penalizări, dobânzi pana la scadență, costuri de asigurare și de transport. Societatea de asigurare verifică bonitatea clientului și emite un raport de credit către furnizor, în baza căruia se acordă acestuia o limită de credit. Asigurătorul poate stabili o limită de credit sau aceasta poate fi discreționară, la alegerea creditorului, dacă debitorul nu a avut restanțe în ultimele 12 luni. Pot fi asigurate și riscuri în perioada de pre-livrare și chiar și riscul politic.

Pot fi încheiate polițe de asigurare de credit comercial fie pentru întregul portofoliu de afaceri, fie pentru 85% din activitățile care susțin cifra de afaceri a unei companii sau pentru clienții cei mai mari. Rata primei de asigurare este media între 0,4% și 0,8%. Prima minimă de asigurare se calculează prin înmulțirea ratei primei de asigurare cu cifra de afaceri estimată pe un an. Pe piața românească, răspunderea maximă este de aproximativ 300 de ori valoarea primei minime sau o sumă fixă. Perioada de asigurare pe care pot fi încheiate polițele pentru credite comerciale este de un an, cu posibilitatea de reînnoire automată.

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (CSA) a hotărât să diminueze cotele de contribuție a firmelor de asigurare la Fondul de Garantare pentru anul 2007, de la 0,5% la 0,3% pentru asigurările de viață și de la 1% la 0,8% pentru asigurările generale. Procentele se referă la volumul de prime brute încasate din activitatea de

asigurare directă. “Datorită contribuțiilor aduse până acum, Fondul de Garantare își poate exercita rolul de protector atât al asiguraților, precum și al terțelor persoane păgubite, în cazul în care un asigurator este declarat în stare de insolvență, această situație neputând fi niciodată exclusă într-o economie de piață”, a spus presedintele CSA.

Volumul primelor brute subscrise aferente contractelor de asigurare încheiate în perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2006 a fost de 4,25 miliarde lei (circa 1,20 miliarde euro), potrivit CSA. Din acest total, primele brute subscrise aferente contractelor de asigurări generale s-au cifrat la 3,43 miliarde lei, în timp ce asigurările de viață au generat prime subscrise în sumă de 811,29 milioane lei.

Până în prezent, doar 900.000 de locuințe din cele aproximativ 8 milioane din România sunt asigurate. Asta în ciuda faptului că asigurările pentru locuințe sunt printre cele mai ieftine de pe aceasta piață. Astfel, primele de asigurare practicate de companiile care vând astfel de produse se situează la nivelul de 0,005-0,1% din suma asigurată, în timp ce la CASCO, de exemplu, primele se ridică la 6-8% din valoarea asigurată.

Asigurările `trăsnite` prind și în România. Sporturile extreme, operele de artă, mașinile de epocă, chiar și golful sunt doar câteva din `produsele` greu de asigurat. Înainte de a sșri cu coarda elastică, fă-ți o poliță de asigurare. Dacă îți rupi piciorul, ai șansa de a-ți transforma ghinionul într-o sursă de bani. În acest caz, prima de asigurare depinde de numărul participanților, dacă sunt amatori sau profesioniști și de cât de dificile sunt condițiile de joc: distanța loviturii sau caracteristicile terenului de joc. Riscul este plasat în străinătate, la o companie din Londra, cu parteneri din România. Din păcate pentru ei, norocoșii au întârziat să apară, iar până în acest moment nu s-au înregistrat `daune`. Dar dacă vor fi norocoși, inspectorii de daune se vor asigura de corectitudinea organizării evenimentului și de acordarea premiului. Mai nou, și practicanții de sporturi extreme se pot asigura. Deși vecinii noștri din Ungaria utilizează de ani buni astfel de produse, prima poliță din România care-i asigură de neprevăzut pe amatorii de senzații tari a fost lansată în urmă cu o săptămână. În câteva zile au sosit și primele solicitări. Compania City Insurance, cea care a introdus acest produs, are două planuri de asigurare: unul pentru teritoriul național și altul în afara țării. Primul se referă la urgențe medicale, cum ar fi: spitalizare, intervenții chirurgicale, stomatologice, fracturi, imobilizare, tratamente de recuperare medicală etc. Peste hotare se asigură preluarea cheltuielilor

medicale de urgență în caz de accident în timpul practicării unuia din sporturile extreme. Printre cheltuielile incluse în poliță se numără cele chirurgicale, farmaceutice, de spitalizare, de repatriere medicală sau, în cel mai nefericit caz, de repatriere a asiguratului în caz de deces. Pentru produsele personalizate, primele de asigurare sunt negociabile. În cazul produselor standard, suma maximă asigurată este de 20.000 de euro, însă, la cerere, polițele pot acoperi până la 100.000 de euro. Polița City Sport Extrem se poate achiziționa și online, accesând site-ul companiei. Despăgubirile sunt plătite în termen de 15 zile lucrătoare, compania încercând să reducă termenul de soluționare a dosarelor de daună la cinci zile. Asigurarea operelor de artă pentru diferite expoziții poate părea `cuminte` în raport cu exemplele anterioare, însă riscurile sunt la fel de greu de cuantificat. Generali Asigurări a emis polițe de asigurare pentru obiectele de artă prezente la Expoziția Dacia Augusti Provincia, desfășurată la Muzeul de Istorie din Capitală. În acest caz, suma asigurată este de 2,5 milioane de euro. Acest tip de polițe se încheie pentru colecțiile de artă care vin de la muzeele `mama`, în România, dar și colecții care pleacă din România sau care sunt mutate în interiorul granițelor. Asigurarea cuprinde, de regulă, daunele materiale cauzate exponatelor atât pe timpul expunerii, cât și pe durata transportului. În acest caz, nu există sumă maximă asigurată, iar prima se calculează în funcție de tipul exponatelor, de valoarea acestora și, în final, de condițiile și prețul negociat cu reasigurătorul internațional.

BIBLIOGRAFIE

CĂRTI

- Ciurel, Violeta, ‘Asigurări și reasigurări: abordări teoretice și practici internaționale’, Editura AllBeck, București, 2000
- Ciumaș, Cristina, lector univ dr, ‘Asigurările internaționale- arhitectură și problematică la debutul mileniului III’, Editura Intelcredo, Deva, 2001
- Văcărel, Iulian, Bercea, Florian, ‘Asigurări și reasigurări’, ediția a-II-a, Editura Expert, București, 1992
- Bistriceanu, D, Gheorghe, ‘Sistemul asigurărilor în România’, Editura Economică, București, 2002

ALTE SURSE